

Вчені запропонували пояснення магнітним аномаліям, виявленим американськими місіями "Аполлон". Всі вони - наслідок падіння величезного метеорита в далекому минулому. Стаття вчених з'явилася в журналі Science. Аналіз ґрунту, доставленого на Землю в 1960-і роки місіями "Аполлон", показав, що він не володіє магнітними властивостями. Разом з тим, на Місяці були зареєстровані магнітні аномалії, тобто регіони, де поле було набагато сильніше, ніж в решті частини земного супутника.

Використовуючи дані спостережень за Місяцем, зібрані автоматичними місіями за останні кілька десятиліть років, і комп'ютерне моделювання, вчені встановили, що розташування регіонів [з сильним магнітним полем](#) можна пояснити падінням великого небесного тіла на Місяць.

Вчені вважають, що тіло володіло потужним магнітним полем. Від удару воно розплавилось і його в рідкій формі розкидало по всій Місяці. Дослідники навіть змогли визначити передбачуване місце падіння - так званий басейн Південний полюс-Ейткен, розташований, як випливає з назви, на південному полюсі земного супутника. Діаметр кратера 2500 кілометрів, а глибина - 13 кілометрів.

Миллиарды лет назад на Луне было мощное магнитное поле - видео

Магнітне поле Місяця є об'єктом пильного вивчення. У лютому 2012 року в Nature Geoscience з'явилася робота, автори якої стверджували, що тектонічна активність Місяця не припинилася 3,6 мільярда років тому, як вважалося раніше, а могла тривати до відносно недавнього (50 мільйонів років тому) часу.

Так як активність і наявність магнітного поля взаємопов'язані, то вчені зробили висновок, що земний супутник міг втратити поле пізніше, ніж вважалося до цих пір.